

Sygn. akt: I C 456/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia SR Andrzej Gromadzki
Protokolant:	p. o. sekr. sąd. Aleksandra Sobótka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 lutego 2018 r. w K.

sprawy z powództwa C. A.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zadośćuczynienie z tytułu uszkodzenia ciała lub uszczerbku na zdrowiu

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda C. A. kwotę 16.100,00 zł (szesnaście tysięcy sto złotych zero groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od 16.10.2015 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda C. A. kwotę 6.774,24 zł (sześć tysięcy siedemset siedemdziesiąt cztery złote dwadzieścia cztery grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 456/16

UZASADNIENIE

Powód, C. A. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 16.100,00 zł, wraz z ustawowymi odsetkami za zwłokę liczonymi od dnia 16.10.2015 r., do dnia zapłaty, tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę będącą następstwem uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia powstałych w wyniku zdarzenia, które miało miejsce w dniu 22 sierpnia 2015 r. Wniósł również o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 22 sierpnia 2015 r., uczestniczył w wypadku, w wyniku którego doznał złamania wieloodłamowego przestawowego nasady dalszej kości promieniowej prawej oraz złamania wyrostka rylcowatego kości łokciowej prawej. Po zdarzeniu przebywał w Szpitalu (...) w K., gdzie przeszedł operację repozycji zamkniętej złamania nasady dalszej kości promieniowej prawej. Następnie odbywał rehabilitację i przeszedł szereg zabiegów fizjoterapeutycznych. Podczas leczenia powód odczuwał silny ból, w związku z czym przyjmował silne środki przeciwbólowe. Długa rehabilitacja nie przyniosła spodziewanego rezultatu. Po przeprowadzeniu kolejnych badań stwierdzono u powoda ciężkie uszkodzenie nerwu pośrodkowego na wysokości nadgarstka. W związku z wykrytym urazem konieczna okazała się kolejna operacja ręki. Rokowania są złe i powód nie odzyska pełnej sprawności ręki. Sprawca wypadku był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Powód zgłosił zaistniałą szkodę pozwanemu, który po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego ustalił i wypłacił powodowi zadośćuczynienie w łącznej kwocie 4.900,00 zł. Kwota ta w ocenie powoda jest nieadekwatna do stopnia doznanego przez niego uszczerbku na zdrowiu.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych. Pozwany przyznał, że w dacie zdarzenia ubezpieczał sprawcę wypadku w zakresie odpowiedzialności cywilnej. Uzasadniając wskazał, że wypłacił już powodowi kwotę 4.900,00 zł tytułem naprawienia krzywd. Wypłacona kwota jest w pełni adekwatna do rodzaju i rozległości doznanych przez powoda urazów, a ponadto uwzględnia przyczynienie się powoda do zaistniałego zdarzenia, które ubezpieczyciel określił na 30%. W tych okolicznościach, zgłoszone przez powoda żądanie zapłaty dodatkowej kwoty należy uznać za nadmiernie wygórowane.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 22 sierpnia 2005 r., C. A. uczestniczył w wypadku. Tego dnia miał pomagać J. R. w pracach gospodarczych – rozładunku słomy z przyczepy podpiętej do ciągnika, którymi J. R. wjechał do stodoły. W tym celu C. A. oparł drabinę o przyczepę, wszedł na drabinę i zaczął zrzucać bele słomy z przyczepy, nie upewniwszy się, że J. R. zakończył manewry ciągnikiem. J. R. postanowił jednak nieco przestawić w stodole ciągnik wraz z przyczepą. Kiedy ciągnik ruszył do przodu, C. A. spadł z drabiny doznając złamania. Sprawca wypadku był w czasie zdarzenia ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym (...) S.A. z siedzibą w W., zgodnie z umową nr (...). Pozwany uznał swoją odpowiedzialność w sprawie.

(bezsporne)

Bezpośrednio po zdarzeniu C. A. został przetransportowany do Szpitala (...) w K., gdzie rozpoznano u niego złamanie wieloodłamowe przezstawowe nasady dalszej kości promieniowej prawej oraz złamanie wyrostka rylcowatego kości łokciowej prawej. W związku z doznanymi urazami przeszedł operację repozycji zamkniętej złamania nasady dalszej kości promieniowej prawej. Następnie odbywał rehabilitację i przeszedł szereg zabiegów fizjoterapeutycznych. Podczas leczenia powód odczuwał silny ból, w związku z czym przyjmował silne środki przeciwbólowe. Długa rehabilitacja nie przyniosła spodziewanego rezultatu. Po przeprowadzeniu kolejnych badań stwierdzono u powoda ciężkie uszkodzenie nerwu pośrodkowego na wysokości nadgarstka. W związku z wykrytym urazem konieczna okazała się kolejna operacja ręki. W Szpitalu (...) w K. lekarz potwierdził uraz neuropatii nerwu pośrodkowego prawego i wykonał operację neurolizy i oczyszczania. C. A. opuścił szpital w dniu 09 marca 2016 r., z zaleceniem elewacji i oszczędzania operowanej kończyny, umiarkowane ćwiczenia palców ręki i stawów: łokciowego i ramiennego oraz dalszą kontrolę w poradni ortopedycznej.

(dowód: dokumentacja medyczna k. 18 – 28)

Następstwa wypadku z 22 sierpnia 2015 r., w istotny sposób wpływają na obniżenie komfortu życia C. A.. Powód leczył i rehabilitował rękę od sierpnia 2015 r., do marca 2016 r. Uraz prawej ręki, która jest wiodącą u powoda, uniemożliwił normalnie funkcjonowanie i wykonywanie wielu czynności dnia codziennego. C. A. potrzebował pomocy osób trzecich podczas wykonywania podstawowych czynności takich jak: higiena osobista, toaleta, przygotowywanie i spożywanie posiłków, ubieranie, pisanie. Był całkowicie uzależniony od pomocy bliskich, co odbierało u poczucie samodzielności, niezależności i godności. Utrzymujący się ból ręki zmuszał powoda do ciągłego stosowania środków farmakologicznych. Skutki wypadku wpłynęły też na poważne obniżenie jakości życia powoda, w tym uniemożliwiły wykonywanie prac dorywczych wspomagających budżet domowy. Podstawowym źródłem utrzymania powoda jest bowiem renta przyznana w związku z chorobą nowotworową lezoną od 27 lat. Z uwagi na śmierć żony, C. A. zdany jest jedynie na pomoc sąsiadów.

(dowód: zeznania świadka J. B. k. 71-71v, zeznania powoda k. 169v-170)

Jak wynika z opinii biegłego ortopedy A. M., w wyniku wypadku z dnia 22 sierpnia 2015 r., powód doznał urazu nadgarstka prawego w postaci złamania nasad dalszych kości łokciowej i promieniowej prawej (złamanie wieloodłamowe przezstawowe nasady dalszej kości promieniowej prawej oraz złamanie wyrostka rylcowatego kości łokciowej prawej) powikłanego neuropatią nerwu pośrodkowego prawego. Doznany uraz spowodował negatywne następstwa w postaci ograniczenia ruchomości nadgarstka prawego z jego zniekształceniem. Biegły uznał, że opisane

urazy powodują 15% trwałe uszczerbek na zdrowiu, na który składa się: złamanie nasad dalszych kości łokciowej i promieniowej prawej (złamanie wieloodłamowe przestawowe nasady dalszej kości promieniowej prawej oraz złamanie wyrostka rylcowatego kości łokciowej prawej) skutkujące 10 % trwałym uszczerbkiem na zdrowiu; powikłane neuropatią nerwu pośrodkowego prawego skutkujące 5 % trwałym uszczerbkiem na zdrowiu. Według biegłego, rokowania na przyszłość są niepomyślne, ponieważ powód nie powróci do sprawności sprzed wypadku, gdyż choroba ma charakter utrwalony.

Zgodnie z opinią biegłego neurologa J. S., w następstwie wypadku powód doznał urazów wymienionych powyżej. Po wygojeniu złamania schorzeniem pierwszoplanowym, które wywoływało uciążliwe i długotrwałe dolegliwości, było ciężkie uszkodzenie prawego nerwu pośrodkowego. Pomimo wykonania dodatkowego zabiegu, utrzymują się objawy upośledzenia czynności prawego nerwu pośrodkowego. W wyniku zdarzenia z dnia 22 sierpnia 2015 r., powód doznał 20 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Według biegłego neurologa, trwałymi skutkami nieodwracalnego uszkodzenia prawego nerwu pośrodkowego może być wystąpienie przykurczów i zaników mięśni głównie kłębu kciuka, co spowoduje istotne upośledzenie funkcji prawej ręki.

(dowód: opinia biegłego z zakresu traumatologii i narządu ruchu A. M. M. – k. 83 – 85), opinia główna i uzupełniająca biegłego z zakresu neurologii J. S. k. 120 - 122, 148).

Powód zgłosił zaistniałą szkodę pozwanemu, który po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego ustalił i wypłacił C. A. łączną kwotę 8.372,00 zł, tytułem: ryczałtu na koszty związane z leczeniem – 100,00 zł, kosztów opieki – 1.272,00 zł, zadośćuczynienia – 7.000,00 zł. Pozwany uznał, że powód przyczynił się do zaistnienia wypadku powodującego szkodę, dlatego przyznana kwota zadośćuczynienia została pomniejszona o 30 %, stąd ostateczna kwota zadośćuczynienia wyniosła 4.900,00 zł.

(dowód: dokumentacja powypadkowa k. 12 – 17, 29 – 41, akta szkody k. 52).

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotowe powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Ponieważ strona pozwana nie kwestionowała co do zasady swojej odpowiedzialności ubezpieczeniowej za skutki zdarzenia z dnia 22 sierpnia 2015 r., niniejsze postępowanie ograniczyło się wyłącznie do ustalenia rozmiarów należnego powodowi odpowiedniego zadośćuczynienia.

Określając rozmiar skutków wypadku dla powoda Sąd oparł się na zeznaniach świadka i samego powoda oraz na opiniach biegłych, które zostały sporządzone w sposób rzetelny z należyтым wykorzystaniem fachowej wiedzy. Opinie biegłych: z zakresu traumatologii i narządu ruchu A. M. M. i neurologii J. S. nie były kwestionowane przez strony.

Wszystkie sporządzone w sprawie opinie, uzupełniają się wzajemnie dając spójny obraz zaistniałych u powoda następstw zdarzenia z dnia 22 sierpnia 2015 r. W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że opinie mogą stanowić podstawę wiążących ustaleń faktycznych w sprawie.

Z opinii biegłego z zakresu neurologii J. S. wprost wynika, iż w następstwie wypadku powód doznał złamania nasad dalszych kości łokciowej i promieniowej prawej (złamania wieloodłamowego przestawowego nasady dalszej kości promieniowej prawej oraz złamania wyrostka rylcowatego kości łokciowej prawej). Po wygojeniu powyższych złamań schorzeniem pierwszoplanowym, które wywoływało uciążliwe i długotrwałe dolegliwości, było ciężkie uszkodzenie prawego nerwu pośrodkowego. Pomimo wykonania dodatkowego zabiegu, utrzymują się objawy upośledzenia czynności prawego nerwu pośrodkowego. Stąd, zdaniem biegłego, należy przyjąć, iż w wyniku zdarzenia z dnia 22 sierpnia 2015 r., powód doznał 20 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Ustalony przez biegłego neurologa stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda jest nieco wyższy niż ustalony przez biegłego ortopedę, ale należy mieć na uwadze okoliczność, że dopiero po wygojeniu złamań, ustalono ostateczny zakres urazu neurologicznego. Przy czym obaj biegli spójnie wskazywali na neuropatię nerwu pośrodkowego prawego. Biegli byli również zgodni

co do negatywnych następstw uszkodzenia nerwu dla zdrowia i funkcjonowania powoda. Według obu biegłych, rokowania na przyszłość są niepomyślne, ponieważ powód nie powróci do sprawności sprzed wypadku, gdyż choroba ma charakter utrwalony. Biegły neurolog doprecyzował wnioski wskazując, iż trwałymi skutkami nieodwracalnego uszkodzenia prawego nerwu pośrodkowego może być wystąpienie przykurczów i zaników mięśni głównie kłębu kciuka, co spowoduje istotne upośledzenie funkcji prawej ręki.

(opinia biegłego z zakresu traumatologii i narządu ruchu A. M. M. – k. 83 – 85), opinia główna i uzupełniająca biegłego z zakresu neurologii J. S. k. 120 - 122, 148).

Miarkując zadośćuczynienie należne C. A. Sąd kierował się przyjętymi w orzecznictwie kryteriami takimi jak rozmiar doznanej krzywdy, zwłaszcza okres trwania cierpień fizycznych i psychicznych, ich nasilenie, liczbę i czasokres pobytów w szpitalach, liczbę i stopień inwazyjności ewentualnych zabiegów medycznych, nasilenie i czas trwania ewentualnych dolegliwości bólowych, a nadto trwałość skutków wypadku, wpływ na dotychczasowe życie poszkodowanego, ogólną sprawność fizyczną i psychiczną poszkodowanego oraz prognozy poszkodowanego na przyszłość. Sąd wziął również pod uwagę, że zadośćuczynienie ma przede wszystkim kompensacyjny charakter, stąd nie może być ono symboliczne, lecz powinno przedstawiać realną, ekonomicznie odczuwalną wartość (zobacz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 sierpnia 2013 r., I CSK 667/12, LEX nr 1391106). Jako jedno z kryteriów, które ma istotne znaczenie dla określenia zakresu krzywdy należy zdaniem Sądu brać również pod uwagę wiek poszkodowanego. Powszechnie przyjmuje się, że zwykle większą krzywdą jest kalectwo u młodej osoby, w pełni sił, niż u człowieka starszego, schorowanego (zobacz wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 21 marca 2014 r., I ACa 837/13, LEX nr 1451592).

Mając na uwadze wszystkie wskazane powyżej okoliczności, w szczególności rozmiar doznanego przez powoda trwałego uszczerbku na zdrowiu, liczbę i czasokres pobytów w szpitalach oraz liczbę i stopień inwazyjności przebytych zabiegów medycznych, negatywne rokowania, Sąd uznał za właściwe zadośćuczynienie w łącznej kwocie 30.000,00 zł. Dlatego też, uwzględniając dotychczas wypłacone powodowi zadośćuczynienie w kwocie 4.900,00 zł oraz 30 % przyczynienie się do zdarzenia, Sąd zasądził na jego rzecz tytułem uzupełnienia zadośćuczynienia kwotę 16.100,00 zł, dochodzoną pozwem.

Rozstrzygając o odsetkach Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., mając na uwadze jego wynik.